

ஆக்மோஹ

கொதம புத்தர்

ஆத்ம

ஜோதி

உர் ஆத்மீக

மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் தூஷவனே

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆஸயமே—குத்தானங்கள்

சோதி 8

துர்முகினால் வைகாசிமீ 1-ந்த (14-5-56)

சுடர் 7

பொருளாடக்கம்.

	விஷயம்	பக்கம்
1	புத்தஜோதி	193
2	ஸ்ரீ புத்தர் அருள்வாக்கு	194
3	ஸ்ரீ சம்புத்த ஜயங்கி	195
4	பிரார்த்தனையின் வலிமை	197
5	மாணிடாருவந்திஸ்க-வள்	199
6	அருள் மணிகள்	200
7	சங்க துவோம்	201
8	திருமுறைக் காட்சி	202
9	நோயும் பரிகாரமும்	209
10	தம்மபதம்	212
11	நானும் என் குருாதரும்	214
12	ஆனந்தர் உபதேசம்	216
13	பிட்சுக்களின் கடமை	218
14	மனிதனிடம் அமையும் குணகுணங்கள்	220
15	புத்த ஜயங்கி வாரம்	223

ஆத்ம ஜோதி

ஆயுள் சந்தா ரூ. 75 வருட சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிரதி சதம் 30

கெளரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்: நா. முத்தையா

ஆத்ம ஜோதி நிலையம் நாவலப்பிட்டி [சிலோன்]

புத்தஜோதி.

(சுத்தானந்தர்)

- 1 ஆநுயிர் உலகுக் கெல்லாம் அன்புடன் அருளு மேவிக் காருயர் வானம் போலக் கருணையே புரிந்த வள்ளால் பாருயர் இன்ப மேசின் பணிதரும் இன்ப மானுய சீருயர் புத்த தேவா சேவடி பணிகின் நேனே.
- 2 இங்கல குயிர்க் கொல்லாம் இடர்பல வருந்தக் கண்டு பொங்கி ஒம் இரக்கக் தாலே போதியின் அடியில் நோற்று வெங்குலத் துயர மான விரியிருள் ஓழிய ஞானச் செங்கதிர் வீதி வந்த தினசரன் சரிதை கேள்வர்!
- 3 வெருக்கொனும் அரக்க மாயம் வேருடன் வீழ வேண்டி உருக்கொடு வந்த சித்தி வேந்தனை யொத்த வேந்தன் கருக்கொனும் போதே ஞானக் கதிருடன் கலந்த தூயன் அநுக்களைப் போன்ற புத்த ஜோதியின் அருமை கேள்வர்!
- 4 செழுந்திரு வழகன் வீரத் திருவறு மார்பன் இன்பக் கொழுந் தொளிர் செல்வன் இந்தக் குவலய உயிர்க் கொல்லாம் அழுந்திருள் ஆசை வாய்ப்பட்ட டழுந்துயர்க் கிரங்கி யிங்கே எழுந்தருள் புத்த ஜோதி யிறைவனைப் போற்று வோமே!
- 5 அண்மணி ஏழைக் கீந்தே அன்னவர் அணிந்த கக்ஷதைத் துணியணிச் துலகை நீத்த துறவறச் சிங்க மானேன் உண்வையு மறந்து பல்கு நதிக்கரை ஓங்குங் தூய மணம்பெறு பெரிய போதி மரத்தடி தியானித் தானே!
- 6 கட்டிலா தெங்குஞ் செல்லுங் காற்றுடைப் பாட்டைக் கேட் ஓட்டிலா தொளிர்ந்து செல்லும், உதயகு ரியனைக் காண்பான்; மட்டிலாக் கனிக வீடு மரங்களின் கருணை காண்பான்; எட்டலாங் திசையிற் கானும் இயற்கையைச் சோதிப் பானே!

[பான்:

ஸ்ரீ புத்தர் அருள்வாக்கு.

சோம்பலும் சோர்வும் கொண்டு ஒரு நாறு வருஷம் உயிர் வாழ்வதைவிட ஒரு நாளே னும் பெருமுயற்சியோடு வாழ்ந்திருத்தல் மேலானது.

போர்க்களத்தில் ஒருவன் ஆயிரம்பேரை ஆயிரம்முறை யென் றதாலென்ன? ஜம்புலனை அடக்க வெற்றிகொண்டவனே அவனைக் காட்டி லும் புசழ் மிகுந்தவன்.

ஸரத்தை வெட்டிச் சாய்த்தாலும், பூமியில் வேர்கள் பழுதற சிலைத்துசிற்குமானால், மரம் மீண்டும் மீண்டும் தழைத்து வளரும். அதுபோல் ஆசையை அறவே ஒழிக்கவில்லையானால் அது மீண்டும் மீண்டும் தலைதாக்கும்.

ஏக ஆசனமும் ஏக சயனமும் கொண்டு, ஆயாசமின்றி ஏகா ங்கியாகத் திரிந்து வாழ்ந்து, தன்னையடக்கியானும் முயற்சியில் ஈடு பட்டிருப்பவன் வநுந்தரங்களில் மனமகிழ்ச்சி காண்பான்.

கெளதமருடைய சீடர்கள் இரவு பகல் எப்போதும் அஹிம சையே கண்ணுக்கின்று அதில் ஆனந்தம் கொள்வதால், அவர்கள் சதாகாலமும் பூரண நூனமும் பூரண விழிப்பும் பெற்று விளங்கு கிருர்கள். கெளதமருடைய சீடர்கள் இரவு பகல் எங்கேரமும் சியானமே கருத்தாகி அதில் ஆனந்தம் கொள்வதால், அவர்கள் சகா காலம் பூரண நூனமும் பூரண விழிப்பும் பெற்று விளங்குகிருர்கள்.

நீ விடுதலை பெற நீயே உழைக்கவேண்டும். புத்தர்கள் வழிகாட்டும் சின்னங்களேயன்றி வேறால் மோட்சமார்க்கத்தை யண்ட ந்து தியானத்தை மேற்கொண்டவர்கள் மாரணிட்டதலைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவார்கள்.

காமத்தை யொத்த கனல் வேறிலை, பகைமையைப் போன்ற மரணப்பிடி வேறிலை. மோகத்தை நிகர்த்த ஜாலம் வேறிலை, வேட்கையைப் போலத் திரண்டோடும் அருவிவேறிலை.

ஸ்ரீ சம்புத்த ஜயந்தி

[ஆசிரியர்]

உலகத்திலுள்ள வெவ்வேறு கத்துவ ஆராய்ச்சியாளரும் மத போதகர்களும் எவ்வளவுதான் தம்முள்ள காத்து வேற்றுமை கொள்ளினும், வாக்குவாதஞ் செய்யினும், மன்னுயீர்க்காகத் தன்னுயிரைப்பவியிடத் தயாராயுள்ள ஒரு மனிதன் முன்பு மனிதசமுதாயம் முழுவதுமே, கொள்கைகளை மறந்து, மதக்கட்டுப்பாடுகளைக் கூடப் பறக்கணித்து, பயபக்தியோடு, வாய்ப்புதைத்து, கைகட்டி சிற்கவே செய்யும் என்ற உண்மையை நவீன உலகம் இன்று நன்கு உணர்கின்றது, புத்தப்பெருமானின் மஹாபரிசிர்வாணத்தின் 2500ம் ஆண்டு நிறைவு வைப்பவரான ஸ்ரீ சம்புத்த ஜயங்கி இந்த உணர்ச்சியை உலகின் நாலா பக்கங்களிலும் பரவச் செய்துள்ளது.

சமயத்தின் பேரால் பலியிடும் தீய வழக்கத்தை சிறுத்தும்பொருட்டு, ஓர் அற்ப ஆட்டுக்குட்டிக்குப் பதிலாகத் தம் உயிரைக்கொடுக்க முன்வந்த தனிப்பெருமை பத்தரைச் சார்ந்ததாகும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அப்பெரியர் அரசனிடம் கூறிய மனிவாசகம் இருபத்தைந்து நூற்றுண்டுகள் கழிந்தபின்னரும் அதன் சோபையை இழக்காமல் பிரகாசிக்கின்றது; நவீன அனுக்கண்டு சகாப்தத் திற்கே முற்றிலும் பொருத்தமானதாக மினிர்கின்றது. அந்த வசனம் வருமாறு:— “ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைப் பலியிடுதல் நீங்கள் சுவர்க்க உலகம் செல்லத் துணைசெய்யும் எனின். ஒரு மனிதனைப் பலியிடுதல் அதனினும் பன்மடங்கு உதவியாயிருக்குமான்றே? ஆகையால் என்னையே பலியிடுங்கள்”. இதில் அடங்கியிருந்த சீவகாருண்யமும் தியாகமும் அன்று ராஜகிரியிலுள்ள ஆடுகள் எல்லாவற்றினுதும் உயிரைக் காப்பாற்றியது. என்ன அற்புதம்! ஆனால் புத்தர் சித்திகளையோ அற்புதங்களையோ விரும்பவில்லை. சுவர்க்கத்தை வெறுத்த போலவே அவர் அவற்றையெல்லாம் அருவருப்போடு புறக்கணித்தார்.

ஒருநாள் அவரது சீடர்கள் சித்தி ஒன்று செய்த ஒரு துறவி கைப்பற்றி அவரிடம் பிரமாதமாகப் பேசினார்கள். அந்த சாது யிக

வும் உயரமான ஓர் இடத்தில் இருந்த பிச்சைப் பாத்திரத்தைத்தனது கையால் தீண்டாமலே தன்னிடம் வரச்செய்தார் என்று கூறி. அந்தப் பாத்திரத்தைச் சாட்சியாகப் பெருமான் முன் வைத்தனர். அவர் உடனே அதைத் தமது காலின்கீழ்ப் போட்டு உடைத்து விட்டு, “இவ்வித அற்பசித்திகளை அம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாக்காதிர்! என்றைக்கும் அழியா உண்மையை நாடுங்கள்! அந்த உண்மைப் பொருளின் ஒளி ஒன்றே அபாயயின்றி வழிகாட்டும்” எனத் திருவாய்மலரின்தார். புத்தர் தத்துவ ஆராய்ச்சியில் இறங்கவில்லை. நட்பமான கொள்கைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதில் என்ன பிரயோசனம்? என்று கேட்டுவிட்டு, ‘நன்மையே செய்க! நல்லோராகுக! இது ஒன்றுலேயே நற்கதியடையலாம்’ என்றார். இன்னுமோர் சந்தர்ப்பத்தில் பெரிய கூட்டத்தின் மத்தியில், பேச்சிள்ளியே மௌனமாக இருந்துவிட்டார். இதுதியில் ஓர் கணியைக் காட்டினார். கூடியிருந்தோர் அதின் உட்கருத்தை விளக்கியருஞ்சாறு வேண்டியதும், “அன்பு மலர்க! அருள் கணிக! வினை உதிர்க!” என உபதேசித்தார்.

புத்தர் பிரானிடம் அளவற்ற பக்கிகொண்டவர் சுவாமி விவேகானந்தர். சின்னஞ்சிறு வயசிலேயே அப்பெருமானின் தரிசனம் பெற்றவர்; தமது துருமணியான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரில் புத்தரையும், புத்தர் சரித்திரத்தில் பரமஹும்சதேவரின் வாழ்க்கையையுங்கண்டவர். பகவான் புத்தரைப்பற்றி அவர் தந்துள்ள ஓர் அரிய விளக்கத்தை, சகோதரி விவேகத் தமிழ்மையாரின் மொழிகளில், அன்பர்க்கட்டு அர்ப்பணிக்க விரும்புகின்றேரும்:—

“இறைவன் மனிகனுக வருதல் என்பது ஆகம சாஸ்திரங்களின் முடிந்த உண்மையாயினும், கற்பனைக் கருத்தளவேயாகும்: ஆனால், மனிதன் இறைவனுதல் மனிதவரம்ப்பக்கையிற் கானும் உண்மையே; தெய்வத்தன்மையை முயன்றுபெற்ற புத்தரின் பேரோவி வாழ்க்கையில் இலகும் கைகண்ட உண்மையே. இக்காரணம் பற்றியே, மனிதன் தெய்வமாகல் இயலும் என்பதை உறுதியாகக் காட்டும் ஒள்ளிய உதாரணம் புத்தரே என்று விவேகானந்தர் கருதுவர். மேலும், தெய்வத்தன்மை ஒவ்வொர் உயிரிடத்தும், ஒரு புழுவிடத்தும்: உள்ளடங்கி உறைகின்றது எவ்வாறு அவாது கருத்தாகும்.”

பிரார்த்தனையின் வலிமை.

(கவாயி சிவானந்தர்)

பிரார்த்தனை ஆத்மபலவர்த்தனி. அது உள்ளத்திலிருந்து வர வேண்டும். அது பகுத்தறிவைச்சீடு வலிமையுள்ளது. பத்திவேண்டுமென்றும் ஆண்டவன் தரிசனம் கிடைக்கவேண்டும் என்றும் பிரார்த்தனை செய். எல்லாருங் கலந்து ஏகமனதுடன் பிரார்த்தனை செய்தால் அது பெரிய சக்தியாகும்.

பிரார்த்தனை உயர்த்துகிறது: ஊக்கமளிக்கிறது. காப்பாற்றுகிறது. பிரார்த்தனையாலேயே தெய்வானுக்கிரகம் கிடைக்கப்பெறுகிறது. தெய்வீக வெளிச்சம் இறங்குகிறது. ஜீவனுக்குப் பிரார்த்தனையே ஆத்மீக உணவு. அது ஆத்மபலவர்த்தனி. பிரார்த்தனை பிரமாணந்தப் பெட்டகத்தைத் திறக்கும் பெரிய திறவுகோல்.

பரவல்துவுடன் பத்தனுக்குச் சுருதிலையும் ஏற்படுத்த உதவுவது பிரார்த்தனையே. பிரார்த்தனை நம்முடைய உள்ளத்தில் அந்த ரங்கமான அறைகளிலிருந்து எழுந்துவரவேண்டும். அப்பொழுது மாத்திரமே உடனே அது கேட்கப்படும். பிரார்த்தனை மலையையும் முற்பக்கத் தொடர்ச்சி

இடை கருத்தை தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர், நீத்தார் பெருமை கூறுமிடத்து,

“ஓமுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து

வேண்டும் பனுவல் துணிவு.” என்று ஆரம்பித்து,

“அந்தணர் என்றோர் அறவோர்மற்றெவ்வயிர்க்குஞ்

செந்தண்மை பூண்டோழுகலான்,” என்று முடித்து விளக்கியுள்ளார். அடுத்த ‘அறன் வல்யுறுத்தல்’ என்னும் அஃகா

ரத்தில் அடங்கிய கருத்துக்கள் பெரிதும் புத்தங்கள்மத் தொடர்புடையவைகளோயாம். வள்ளுவர் திருநாளும் புத்த ஐயங்கியும் ஒரே தினத்தில் பொருந்தியுள்ளன. இரண்டையும் கொண்டாடும் அப்ரிமானிகளின் உள்ளத்தில் அன்புமினிர்க! அறம் போலிக! அவனியொங்கும் அஹிம்சை பரவுக! கொலையும் புலையும் ஒழிக!

அசைக்துவிடும். ஆச்சரியங்களைச் செப்பியும் அதன் மகிமையையும் வலிமையையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரார்த்தனையினாலேயே பக்தன் புத்திநுழையாத இடங்களுக்குள் போகிறார்கள். பிரார்த்தனையின் பய ஞாலேயே பக்தன் ஆண்டவன் அருகில் போய் உட்காருகிறார்கள்.

பிரார்த்தனை இருதயத்தை விரியச் செய்கிறது. அது சித்தத்தைச் சுத்தி செய்கிறது, அது பெரிய வலிமை மிகுந்த ஆத்மீகஹஸ்வைத்தியம். அது இருதயத்தைச் சுத்தியாலும் பக்தியாலும் ஸிரப்புகிறது. ஓவ்வொருமதமும் அதற்கேற்ற பிரார்த்தனைகளை வைத்திருக்கின்றன. அதிகாலையில் பிரார்த்தனை செய் அது அதிக பலன் தரும். எப்பொழுதும் பிரார்த்தனை செய். அதுவே ஒரு பழக்கமாகவிடும்.

தனத்திற்காகவும், பதவிக்காகவும், பெண்டாட்டி பிள்ளைகளுக்காகவும், அதிர்ஷ்டலாபச்சீட்டில் பணம் கிடைப்பதற்காகவும் குதிரைப்பங்களையும் பணம் தருவதற்காகவும் பிரார்த்தனை செய்யாதே. அவையெல்லாம் மிகவும் சிறியவை. உன்னைக்கிழே இரக்கிவிடும். ஆண்டவன் தரிசனம் கிடைக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய் பத்தியும் தெய்வானுடுதியும் வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய். இந்த அழகான உபஶிஷ்டத்துப் பிரார்த்தனை காலையிலும் இரவிலும் சொல் “அஸதோமா ஸத்கமயா, தமஹோமா ஜ்யோதிர்கமய, மிருத் போமா அமிர்தம்கமய, என்னைப் பொய்க்காலையிலிருந்து மேய்க்கமக்கும் இருட்டிரீருந்து வெளிச்சத்திற்கும், மரணத்திலிருந்து அமிர்தத்துவத்துக்கும் கொண்டுபோ.”

பொதுவாய் எல்லாரும் சேர்ந்து பிரார்த்திப்பது வெகு உருக்கமுள்ளதாகும். மிகப்பெரிய ஆத்மசக்தி அக்காலங்களில் உண்டாகிறது. காயத்ரீ ஜூரம் ஒரு பிரார்த்தனை. சாதகன் தன்னுடைய புத்திவெளிச்சம் அடையவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்கள். அது வெளிச்சம் பெற்றுக் கொட்டுவது அவனுக்குத் தன்னுடைய உண்மையான ஆத்மஜோதியைப் பார்க்கமுடியும். தியோ யோனப்பிரசோதயாத் எங்களுடைய புத்தி பிரகாசம் பெற்றுமே. இது ஸிஂக்காம்யப் பிரார்த்தனை.

மிருத்தியுஞ்சை ஜபமும் ஒரு பிரார்த்தனை, அது சிவனைக் கேட்டுக்கொள்வது. சாதகன் கேட்டபது “என்னையமபாசத்திலிருந்து விடுவிக்கவேண்டும். என்னை சாகாதவனுக்கவேண்டும்” என்பதாகும்

மாணிட உருவத்தில் கடவுள்.

நம்முன் உள்ள ஆண்டவனின் முதல் உருவம் நம் தாயே. வேதம் 'மாத்ரு தேவோ பவ' என்று கூறுகிறது. பிறந்தவுடனே தாயைத்தவிர குழந்தைக்குத் தென்படுவது வேறுயார்? வாத்சல் யத்தின் உருவில் ஆண்டவனே அங்கு விண்டுகொண்டிருக்கிறான். அந்தத் தாயின் உருவையே விரித்து 'வந்தே மாதரம்' என்றுசொல்லி நாடாம் தாயையும் பிறகு பூதேவியாகிய பூமி முழுவதையும் வழிபடு வோம். ஆனால் ஆரம்பத்தில் அப்பினத்திலும் உயர்ந்த ஆண்டவன் குழந்தையின் முன் தாயின் உருவிலேயே வருகிறான். தாயை வழிபடுவதினால் மோட்சம் பெறுவது அசாத்தியம் அல்ல, தாய் வழிபாடென்பது வாத்சல்யத்தோடு நம்முன் நிற்கும் ஆண்டவன் வழிபாடே, தாய் என்பவள் ஒரு சுரித்தமே. ஆண்டவன் அவளிடத்தில் தன் அண்பை, ஆற்றுமையைப் பொழிந்து அவளை ஆட்டி வைக்கிறான். பாவம். அவள் உள்ளத்தில் இவ்வளவு வாஞ்சையும் பாசமும் ஏன் தோன்றுகின்றதென்றே புரியவில்லை! தன் முதன்மையில் பயன்படுவானென்று கணக்கிட்டா அவள் குழந்தையைப் பராமரிக்கிறான். இல்லவே இல்லை. அவள் அந்தக் குழந்தையைப் பெற்றார்: அவணைப் பெறும் வேதனையை அவள் பட்டிருக்கிறார்: அந்தவேதனை கள் அந்தக் குழந்தையின் விஷயத்தில் அவனுக்குப் பித்தமுன்டாக்கிவிட்டன. அந்த வேதனைகளே அவளை அன்பிற்குரியவஞக்கிவிட்டன. அவளால் அன்பு செலுத்தாது இருக்கவேமுடியாது: அவனுக்கு வேறு வழியே இல்லை அந்தத்தாய் எல்லையற்ற சேவையே உருவானாவன். ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் தலைசிறந்த வழிபாடோன்று உண்டென்றால் அது அன்னையின்வழிபாடே! ஆண்டவனை 'அம்மா' என்றே அழை, 'அம்மை' என்பதை விட உயர்ந்த சொல் ஏது? 'அப்மா' என்பவை முதலில் தோன்றும் தூலமான எழுத்துக்கள் அவற்றில் ஆண்டவனைக் காணக்கற்பாய். பிறகு தந்தை குரு ஆதியோரிடமும் காண். குரு கல்வி அளிக்கிறார். அவர் மிருகங்களாக இருந்த நம்மை மனிதர்களாக்கினார். அவர் செய்துள்ள உபகாரத்தை என்னென்பது முதலில் அம்மை பிறகு அப்பன் பிறகு ஆசான்: அதன் பிறகுகருணைமிக்க பெரியோர்கள், மகான்கள். மிகவும் தூல உருவில் நம்முன்உள்ள இந்த ஆண்டவனை முதலில் பார். இங்கே உனக்கு ஆண்டவன் காணப்படவில்லையெனில் வேறு எங்கு தான் காணப்படுவான்?

வினாக்கள்

அருள் விருந்து.

அருள் மனிகள்

சிவருபமாக வழிபடுவது போல இறைவனைச் சத்தி ருபமாக வழிபடுதலும் அவனதருளைப் பெறுதற்கேற்ற சாதனமேயாம். எனி னும். தங்கையிலும் பார்க்க தாயில் சேய்கள் கூடின அன்பும் நம்பிக்கையும் உடையராதல் இயல்பாகினின் இறைவனைத் தாயாக வழிபடுதல் மக்களுக்கு அன்பினில் இன்பம் பயக்கும் இயற்கை வழி யாகும்.

* * * * *

அகிலமாம் அன்பே உண்மைக் கடவுள். அதுவே உலகில் பூரண சமாதானமும் சமரசமும் சிலைநிறத்த வல்லது. தம்முள் இலகும் கடவுட் சக்தியாம் அருட்ஜேயகியை மனிகர் அள்பால் அறிந்ததும் இயற்கைச் சக்தியை மாற்றவல்ல அற்புத வல்லமை பெறுவார்

* * * * *

கடவுள் ஆனந்தக்கிள்ளி சாரமாயிருக்கிறார். அவரை அறிந்தபின் னரே ஒருவன் ஆனந்த சிலையை அடைகிறான்.

* * * * *

எது பூரணமோ அதுதான் மன அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளித்த வல்லது. சிறைவற்றசிலும் ஒரளவின்பாற்பட்டகிலும், ஒங்குமுடி வள்ளாகிலும் அமைதி என்பது கிடைக்காது. உலகிலுள்ள எந்த ஏற்குண்டதுக்கும் அடிப்படையான, தர்மம் சத்தியம் ஒன்றுதான். சத்தியத்தைப் பார்க்கிலும் மேலானது ஒன்றுமே இல்லை. சத்தியமே தெய்வம்.

* * * * *

கடவுள் உன்னிலிருந்து தூரத்திலிருக்கவில்லை. காலதேசமாகிய தடைகளினால் அவர் கட்டுப்பட்டு நிற்கவில்லை. ஏனெனில் அவர் உள்ளுக்கிறுந்து அரசாட்சி செய்கின்ற ஒரு உருவமற்ற ஒன்றாக இருக்கின்றார், உன்னை முழுதும் அவருக்கு ஒப்புவித்துவிடு.

* * * * *

‘‘சங்கதுவோம்’’!

(த. இரா. அத்ரி.)

- 1 புதிதானாம் வெல்கவன்று சங்கதுவோம்
புண்ணியபாவே வாழ்கவன்று சங்கதுவோம்
அவியாத வேள்வியென்று சங்கதுவோம்
அன்புழியக்கம் வளர்கவன்று சங்கதுவோம்
- 2 உலகனைத்தும் ஒன்றென்று சங்கதுவோம்
உன்னைமப்பொருள் நாடி நின்று சங்கதுவோம்
உலகநாதன் உண்டெனச் சங்கதுவோம்
உள்ளபொருள் அவனதெனச் சங்கதுவோம்
- 3 அன்புகொண்டு வாழ்கவன்று சங்கதுவோம்
அச்சமின்றி வாழ்கவன்று சங்கதுவோம்
தன்னுடைமை தறணியர்க்கே என்றாதுவோம்
தனிஉடைமை வேண்டாமெனச் சங்கதுவோம்
- 4 பேச்செல்லாம் சேயலெனக் கொண்டிடுவோம்
பழுதில்லாக் கொள்கைதனை வகுத்திடுவோம்
முச்செல்லாம் பலனெனக் கண்டிடுவோம்
மன்பெருமை அறிகளனச் சங்கதுவோம்
- 5 சாங்திதரும் உதயமெனச் சாற்றிடுவோம்
சஞ்சலங்கள் தீர்க்குமெனச் சங்கதுவோம்
காங்திசோன்ன கீர்மவழி என்றாதுவோம்
கருணையுறு கீர்மபாவே என்றாதுவோம்
- 6 ஒற்றுமையால் உண்டுவாழ்வு என்றாதுவோம்
ஒருமைகாண வேண்டுமெனச் சங்கதுவோம்
பற்றில்லாத பண்புமிகப் பெற்றிடுவோம்
புத்தம்புது யுகமெனவே சங்கதுவோம்.

திருமுறைக்காட்சி (10)

[முத்து]

எனது அல்லவ் உரையிரே.

தலைவளைக் கருதி வருந்தும் தலைவி ஒருத்தி தனது பிரிவாற் றுத வருத்த மிகுசியைத் தலைவனுக்கு அறிவிக்கும் வண்ணம். அன்றில் அன்னம் நாரை தாரா முதலீய டறவைகளைத் தூதனுப்புதல் பண்டைமரபு. இவ்வண்ணமே தலைவனும் தலைவியிடத்தே தூத ஞுப்புவான். தற்காலத்திலோ என்றால் ஊமைத்தாதுவன் [திரு முகம்] சென்றுவருவான். காதலியாகிய தமயங்கியைக் கானகத்தே காரிருளில் விட்டுச் சென்றுன் நளன். துயிலெழுந்து பார்த்தாள் தம யந்தி. நளனைக்காணவில்லை. வழிநெடுக்கச் செல்கின்றுள்.

வாவுமிளாமான்காள் மயின்காள் மடப்பிடிகாள்
கூவங்கரைய குயில்காள் மென்புள்ளினங்காள்
ஆவியேனமேனி அகலேம் எனவகன்ற
காவலன் தான் போனவழி எனக்குக் காட்டுமரோ!

என்று எதர்ப்பட்ட மிருகங்கள் பறவைகளீடும் தன் கணவினாப் பற்றி வினவுகின்றுள்.

திமுற்றம் என்றெரு ஊரிலே ஒரு புலவர். அவர் பாண் டியானிடத்துப் பரிசுபெறாத சென்றுள், அரண்மீன்கைய அடையு முன் இடுட்டிவிட்டது. நகரின் புறத்தே ஒரு சத்திரம், சத்திரத் திலை தங்கினார் அன்றிரவு புலவர். மழை சோலைவாரியாகப் பெய்கின்றது. புலவரிடம் சூளிழறுத்தாங்கும் உடை களில்லை. விழுதி கரையோ வரவில்லை. மனையியாரின் மீணவு வக்தது. மனைவியாருக்குத் தூது அனுப்புவினைத்தார். பக்கத்தே இரு நாகரகள் சிறக டித்துச் செல்வதைக் கண்டுவிட்டார், உடனே புலவர்.

நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்
பழம்படுபணையின் கிழங்கு பின்நதன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்
நீயும் நின்மஜையியும் தென் திசைக் குமரியாழ
வடதிசைக் கேகுலீராயிங்

எப்பூர்ச் சத்திமுற்ற வாவியில்தங்கி
நனைசுவர்க்கூரை களோகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்கும் எம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன் மாறன் வழுகி கூடலில்
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி
உரல்து சொன்னு மேலதுதழிடு
பேழையுள் இருக்கும் பாம்பென உயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக் கண்டனம் எனுமே.

என்று நாரைகளை அழைத்து மனைவியிடம் தூதாக அனுப்புகின் ரூர் தீராத காதல் பிறக்குவிட்டால் பேசாதன எல்லாம் பேசும். குர்ப்பன்கை சீலையின் அழகை இராவணனுக்கு ரூணிக்கின்றள் இராவணனுள்ளத்திலே குர்ப்பன்கை வருணித்த சீதை குடிசொன்று விடுவின்றுள். அதேபோல் குர்ப்பன்கை உள்ளத்திலே இராமன் குடிசொண்டுவிடுகின்றுள். இராவணனுக்குப் பார்ப்பதுதான் வாம் சீதையாகத் தெரிகின்றன, இராவணனும் குர்ப்பன்கையும் நித்திரையிலே கனவுகண்டு எழும்புகின்றனர். குர்ப்பன்கையை இராவணன் சீதையாக நினைத்துவிடுகின்றுள். அதேபோல் குர்ப்பன்கையும் இராவணனை இராமனுக நினைத்துவிடுகின்றுள்.

இதுவரையிலே தம்வசமிழுக்கு உலகக் காதலர்களைச் சந்தித்தோம். தெய்வீங்கை காதல்லும் தன்னை இழந்த ஒரு நிலை உண்டு இறைவனைத் தலைவனுகவும் தன்னைத்தலைவியாகவும் பாவித்து அன்புசெய்தல் பக்தியின் ஒருஷலையாகும். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுர் பலதலங்களையும் வணங்கித் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு எழுங்கருள்ளார். இதனைக்கேள்வியுற்றூர் சிறுத்தொண்டர். நகரை அணி செய்து ஒடிவந்து, சிவனடியார்களுடன் எதிர்கொண்டு வணங்கி னர். தம் நகருக்கு அழைத்துச்சென்று கணபதிச்சரம் என்னுங் திருக்கோயிலை வணங்கச் செய்தார். சம்பந்தப்பிள்ளையார் இன்பக்கண்ணீர் வழியத் திருமுன்பு பணிந்தெழுந்து சிறுத்தொண்டர் திருத்தொண்டு தோன்றப் பண்ணிசைத் தமிழ்மறைபாடிப் பரவினர். “பைங்கோட்டு மலர் புன்னை” என்று தொடங்கும் பதிகமுலம் கணபதிஸ்வரரைப் பணிந்தார். பதிகத்திலுள்ள பகினேரு பாடல் களிலும் சிறுத்தொண்டரின் திருத்தொண்டைப் புகழுங்குள்ளார். பகினத்தின் இரண்டாவது பாடலில் தன்னைத் தலைவியாகவும் கணபதிஸ்வரரைத் தலைவனுகவும் வைத்து அன்புசெய்துள்ளார்.

திருச்செங்காட்டங்குடி கடற்கரையை அடுத்த ஊராகும். விறைய உப்பங்கழிகள் உள். பொன்னிறமான அழகிய பூக்களைச் சொரியும் கடற்கரைச் சோலைகளும் உள். இத்தகைய சோலையொன்றிலே சம்பந்தத் தலைவியார் ஒருநாள் உலாப்போந்தார். தலைவனைச் சந்திக்கும் நோக்கமாகவே வந்துள்ளார். முதலாள் குறிப் பிட்டபிரகாரம் அன்று தலைவன் வரவேயில்லை. பார்த்த கண்ணும் பூத்துவிட்டது. தலைவனுடைய பிரிவு தலைவியைப் பெரிதம் வருத்தியது. யாரையாவது தூது விடுவோமா என்று மனம் ஏங்கியது தூரத்தே அன்னப்பறவைகள் துணையோடு நீர் விளையாடுவதைக் கண்டார். தூதுக்கு ஆள் கிடைத்துவிட்டதே என்றெரு மகிழ்ச்சி தலைக்குமேலே ஸ்மிர்ந்து பார்த்தார். அன்றிற் பறவைகள் சோடியாக இருந்து என்னென்ன வெல்லாமோ பேசிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைக் கண்ணுற்றவுடனே தலைவியாருக்குத் தலைவருடைய பிரிவு இன்னும் வேதனையைக் கொடுத்தது. அக்கொடிய வேதனையினாடும் தம் தாபம் நீங்க வழியொன்று கண்டார். அன்னங்களையும் அன்றில்களையும் அன்புடன் அழுத்தார். அன்னங்களைமாத்தீரம் தூது அனுப்பினால் போதாவோ? அன்றில்களையும் அனுப்பவேண்டுமா என்றெரு கீள்வி எழும்புகின்றது.

முக்கியமான ஒருவிடயமாயின் ஒருவருக்கு இருவராக தூத னுப்பிவைத்தல் உலக வழிக்கு. முக்கிய விஷயத்தை அறிவித்து வைக்க ஒருவரும் அவருக்குத் துணையாக இஜ்னெருவருமாக இருவரை அனுப்பிவைப்பதை வாழ்க்கையில் காண்கின்றேமல்லவா? எனது நண்பர் ஒருவர் தமது காதலிக் கூடி கடிதம் ஒன்று எழுதித் தபாலில் சேர்க்க தமக்கு மூப்பிக்கையான பையன் ஒருவனிடம் கொடுத்து அனுப்பினார். கடிதம் தபால் சிலையத்தைச் சேரும்வரை அவரது மனம் ஒரேசிலையில்லை. கடிதம் கொண்டு சென்றனபையன் தலைமறையுங்வரை பார்த்துக்கொண்டுகின்றார். அவ்வழியாக வேறெருப்பையன் வந்தான். அவனை அன்புடன் அழுத்தார். இன்னெரிடம் காடி தம் ஒன்று கொடுத்துவிட்டேன். அவர் அதைத்தபால் சிலையத்தில் சேர்த்தாரா என்பதை ஒடிச்சென்று அறிந்துவா என ஏவினார். அப்பையனும் குடல்தெறிக்க ஒடிச்சென்று தபால் சிலையத்தில் கடிதம் சேர்ந்ததை நேரில் பார்த்துவந்து நண்பருக்குச் சொன்னான். அப்போதான் நண்பர் “அப்பாடி” என்று பெருமுச்ச

விட்டு உட்கார்ந்தார். நண்பருடைய மனோசிலை ஒரு பையனேடு மாத்திரம் சமாதானம் அடையவில்லை. வேண்டாத சந்தேகங்களை யெல்லாம் எழுப்பி இரண்டாவது பையனைபும் வேவுபார்க்க அனுப்பிவைத்தது.

சம்பந்தத் தலைவியாரும் முதலிலே அன்னத்தைக் கண்டார். கண்ட உடனே அன்னங்காள் என அன்பொழுக அழைத்தார். நான் சொல்வதை அப்படியே தலைவரிடம் அன்னம் உணர்த்தவல்லதோ என்றெரு சந்தேகம் தலைவிச்சு. எனது மனங்கிலையை அவர் உணரச் செய்யும் வண்ணம் கூறும் சக்கி அன்னத்திற்கு இருக்குமா? இயல்பிலேயே பாலையும் நீரையும் கலந்துவைத்தால் பாலைமாத்திரம் பிரித்துக் குடிக்கும் சக்கி அன்னத்தினிடம் உள்ளதே. அதுபோல நான் சொல்வதில் முக்கிய பகுதியைவிட்டு வேண்டாத பகுதியைச் சொல்லிவிட்டால் என் செய்வது என ஒரு சந்தேகம். இந்தயோ சகையிலேதான் மேலே ஸிமர்ந்து பார்த்தார் தலைவியார். அன்றில் பறவைகள் அன்பொழுகப் பேசிக்கொண்டிருந்தன. ஆனந்தமே லீட்டால் “அன் ரில்காள்”! என அழைத்தார்.

அன்னங்களுக்கு அன்றில்கள் துணைமாத்திரமல்ல; அன்றில் இயல்பிலேயே சோடி யைப்பிரிந்து வாழ்வதில்லை. அப்படிச் சோடி யைப் பிரிந்துவிட்டால் அதைச் சேரும்வரை உணவுண்ணது ஈதே ஸினைவாகக் கத்திக்கொண்டிருக்கும். துணைவாந்து சேராவிட்டால் அதை ஸினைத்துக்கொண்டே உயிர்விடும் தன்மையது. தலைவியின் ஆற்றுமையைப்பற்றி அன்றில் உணர்ந்து சொல்லும் சக்கியை இயல்பிலேயே பெற்றுள்ளது. அன்னங்களுக்கு அன்றில்கள் துணையாகச் செல்வதால் தலைவரிடம் தவறுது தாது கிடைப்பதோடு தலைவியின் உள்ள சிலையையும் அவர் அறிந்துவிடுவார்.

“கேட்டார்ப் பினிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்”

என்றவாறு சொல்வன்மை உடைய ஒருவனையே தூதிற்குத் தேர்ந்தெடுத்தல் மரபு.

அன்னங்காள் அன்றில்காள் என்று அழைத்த தலைவியாருக்கு வேறெரு சந்தேகம் எழுந்துவிட்டது. அவை தூதுசெல்லமறுத்

துவிட்டால் என் செய்வது? அல்லது நீயே நேரில்போய்த் தலைவரைக்காண்பதுதானே! நாங்கள் என் தூதுசெல்லவேண்டும்? என்று கேட்டுவிட்டால் என் செய்வது! அவைகளுடைய மறுமொழிக் குக் காத்திருக்காது தலைவரையார் தாமே சிலைபரத்தை விளங்கச் செய்கின்றார். நானே பெண் தலைவரையியறியேன். இன்றுவரை வீட்டிலிருந்துவெளியேசென்றறியேன். நானுண்டு இந்தச் சோலையுண்டு சோலையில் விளையாடும்போதுதான் என் தலைவர் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார். நீங்களோ சோடியாக அடிக்கடி வெளியேபோய் வருபவர்கள். ஆதலால் என் சிலையறிந்து எனக்காகச் சென்று வாருங்கள் என்கின்றார்.

பொன்னம்பூங் கழிக்காறை புணர்துணையோடுடன் வாழும் அன்னங்காள் அன்றில்காள் அகன்றும்போய் வருவீர்காள்,

இதுவரையிலே தனக்கொரு உதவி செய்யும்படி தலைவரை கேட்டாரே தவிர எப்படிப்பட்ட உதவி எங்கே செய்வது என்பது பற்றிப் பேசவில்லை.

செங்காட்டங் குடியிலே உள்ள திருக்கோயிலுக்குக் கணபதிச்சரம் என்று பெயர். அங்கிலே பரஞ்சோதியாரென்பவர் பரமானுரதித் தொண்டிலே பதிந்த உள்ளத்தவராயிருந்தார். இவர் மருத்துவக்கலை, வடநூற்கலை, படைக்கலைகளிலே சிறந்து விளங்கி னார். யானையாடத்திப் போர்புரிவதில் இணையற்றவர். குதிரைவீரர், கல்லெனத் திரண்டு விரிந்த மார்பர் இவர் பல்லவன் படைத் தலைவராயும் இருந்தார். ஒரு முறை பரஞ்சோதியார் வாதாபி யுத்தத்திலே வெற்றிமாலை குடி நகர் திரும்பினார். அரசன் அவர் வெற்றியைப் பெரிதும் புகழ்ந்தான். சிவனடியாரை யார்தான் வெல்ல முடியும் என்றனர் அமைச்சர்கள்.

அரசன் வியப்பு நீங்கி நடுக்கமடைந்தான். ‘அங்தோ! அறியாமற் கெட்டேன். சிவனடியாரைப் போருக்கனுப்பியது எவ்வளவு பெருந்தவறு. ஏதாவது இவருக்குத் தீங்கு நேர்ந்தால் என்ன ஆதும்?’ அரசன் அவரை வணங்கி, சிறைந்த பொருட்குவைகளையும் சிலபுலன்களையும் அளித்து, தாங்கள் மெய்ம்மைத்திருத்தொண்டு புரிந்துகொண்டு, விரும்பியவாறு ஒழுகுவீர்களாக! என்று விடைகொடுத்தான்.

தம் நகர்தைந்த பரஞ்சோதியார் கணபதிச்சரத்திறையர் கழுவினை போற்றினார். சிவனடியார்களை நாடோறும் அழைத்துவந்து முன்னுட்டிப் பின்னுண்ணும் சிலைமையை மேற்கொண்டார் தூயதிருவழுதும், இனிக்கும் சுவைக்கறிகளும், நெய் பால் தயிர்களும் ஆக இவர் ஊட்டும் இனிய விருந்தை உண்டு சிவரைடியார் சிங்கதை மகிழ்ந்தனர். இவ்வாறு இறைவரடியார்முன் அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தி மிகவும் தாழ்க்கையிடுதலும் சிறுமையாளர் போல வும் நடந்துகொண்டதனால் எல்லோரும் அவரைச் சிறுத்தொண்ட ரென அழைப்பாராயினர்.

‘செங்காட்டங்குடிமேய சிறுத்தொண்டற் டியேன்’
எனச் சுங்கரமுர்த்திநாயனுரே வியக்கின்றூர்.

கணபதிஸ்வரருக்கும் சிறுத்தொண்டருக்கும் இன்னுமோர் தொடர்புண்டு. சிறுத்தொண்டரின் பெருந்தொண்டை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்க விரும்பினார் எம்பெருமானார். சிறுத்தொண்டரிடம் சிவனடியார்போல் வந்து பிள்ளைக்கறி பீகட்டுத்திருவிளையாடல் நடத்தினார். பிள்ளையைக் கறிச்சுமைத்துக் கொடுத்தும் சிவனடியார் உணவருந்தினரில்லையே என்று கவலையுற்றார் பெருந்தொண்டராம் சிறுத்தொண்டர்.

இத்தகைய இளகிய உள்ளம்படைத்த சிறுத்தொண்டரது தோள்களோ கருங்கல்லையாத்த உறுதியானவை, வீரர்க்கு வீரராப் விளங்கினார். அடியார்க்கு அடியராப் விளங்கினார்.

அன்னங்களே! அன்றில்களே!

‘கண்ணவில்தோள் சிறுத்தொண்டன் கணபதிச்சரமேய

இன்னமுதன் இணையடிக்கீழ் எனதல்லல் உரையிரே’

சிறுத்தொண்டரை முதலில் வருத்திப் பின்னர் ஈற்றில் தம்பதம் அளித்தவரல்லவா எமது தலைவர். அதேபோல் பிரிவினால் எம்மைமுதலில் வருத்திப் பின்பு நீங்காத பேரின்பத்தைத் தருவாரல்லவா? அமுதம் கிடைத்தற்கரியது, கிடைத்துவிட்டால் அதன் பெருமையையாரால் அளவிடமுடியும். எம்பெருமானும் கிடைத்தற்கரியன் கிடைத்துவிட்டால் இன்பத்தினளவைக் கூறவும் முடியுமோ? எனது தலைவர் இன்னமுதன் அல்லவா?

எனது தலைவர் அடியார்க்டு எளியன். அவருடைய பக்தகோடி கள் எல்லாம் அவருடைய பாதத்தை அடையவே முறையிடுகின் ரூர்கள். சென்றணந்த அடியார்கள் எல்லாரும் அவரடிக்கீழ் ஆனங் ரூர்கள். அவருடைய கருணை முழுவதும் அவரு தமாக இருக்கின்றார்கள். அவருடைய கருணை முழுவதும் அவருடைய இணையடியை நோக்கியே பிரவாகிக்கின்றது. ஆதலால் எனதல்லையும் இணையடிக்கீழ் உரைப்பீர்களாக. இப்போ சம்பாத்தத் தலைவரியாரின் முறையிட முழுவதையும் படித்துப்பாருங்கள்.

பொன்னம்புங் கழிக்கானற் புணர்துணையோடுடன் வாழும் அன்னங்காள் அன்றில்காள் அகற்றும்போய் வருவீர்காள் கல்ளாவில்தோள் சிறுத்தொண்டன் கணபதீச் சுரமேய இன்னமுதன் இணையடிக்கீழ் எனதல்லல் உரையிரே.

போன்னிறமான அழகிய பூக்களையுடைய உப்பங்கழிகளிலும் டைர்க்கரச் சோலையிலும் முறையே இணைக்க துணையாகிய பேடையோடு கூடவாழும் அன்னங்களே! அன்றிற்பறவைகளே! நீங்கள் உங்கள் இடங்களைவிட்டு நீங்கிடும் பல இடங்களுக்குப் போய் வரத் தக்கவர்களே; ஆதலால் கருங்கல்லை ஒத்த உறுதியான தோள் களையுடைய சிறுத்தொண்ட நாயஞர் வணங்கும் கணபதிச்சரம் என்னுங் கோயிலில் அமர்ந்த இனிய அழுதம் போன்ற எம்பெரு மானுடைய உபயபாதங்களிலே என்னுடைய பிரிவாற்றுமையாகிய துண்பத்தை விண்ணப்பங்கெய்வீர்களாக.

ஆண்டவன் ஒரு பகுதியினரை உழைப்பில்லாமல் சாப் பிடுவதற்கென்றுமட்டும் படைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு வாயைமட்டும் கொடுத்திருப்பார்: கைகளைப் படைத்திருக்க மாட்டார். ஸ்ரீமோருபகுதியினர் சாப்பிடுவதற்கு அல்ல, உழைப்பதற்கு மட்டுந்தான் என்று கருதியிருந்தால் அவர்களுக்குக் கைகளைமட்டுந்தான் படைத்திருப்பார்: வாயைப் படைத்திருக்கமாட்டார்.

(ஆபிரகாம் லிங்கன்)

நோயும்-பரிகாரமும்.

(காமகோடி)

உலகில் இன்று நாம் காண்பது என்ன? எங்கு பார்த்தாலும் போட்டியையும் பொருமையையும் அன்றே காண்கின்றோம். நாட்டுக்கு நாடு விரோதமும். கொடுமைப் பேச்சுக்களும். குழ்ச்சிகளுமே நம் கண்களிற் படுகின்றன. இன்றிருக்கும் நாட்டாட்சி நாளை ரெஞ்சுமென்று எங்கும் சொல்வதற்கில்லை. நாடுகளுக்குள்ளே கட்சிகள் பல பெருகி, ஆனால் கட்சியைத் தொலைப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கின்றன. அறிவு முயற்சிகளால் விளைவான ஆக்கத்திற்கு ஒரு பங்கு பயன்படுமானால், அவை அழிப்புக்குப் பல மடங்குகள் உபயோகப்படுகின்றன, மக்கள் மனம் சகவாழ்விலேயே செலுத்தப்படுகிறது. அந்த சகமும் பொருள்களை மென்மேலும் தமக்கெனப் பெறுவதிலேயே அமைவதாகக் கருதப்படுகிறது. சிறிது வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைக் கண்டாலும் கோபம் உண்டாகிறது. அவர் தம் உழைப்பாலோ, அறிவாலோ அப் பொருளை வைத்திருக்கிறார் என்ற எண்ணம் போய் சமுதாயத்தை ஏமாற்றி, சுரண்டி. அவர் பொருள் பெற்றிருக்கிறார் என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. பொருளுடையவர்களும் தமக்கு விதித்தான் தருமக் கடமைகளை மறந்து சுயங்கல வாழ்க்கையிலேயே ஈடுபடுகின்றனர். சொத்துரிமை, ஆட்சிமுறை, சமுதாய வாழ்க்கை ஆகியவற்றில் புதிய தருமங்கள் புகுத்தப்பட்டுக் கையாளப்படுகின்றன. புற வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக்கூடிய பல்லாயிரம் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன. பொருளாதார வாழ்க்கையைச் சீர்திருத்தி நாட்டில் வேற்றுமையே யில்லாமல் செய்வதற்குப் பெரும்யற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. மனிதனின் தனித் தன்மை உயர்த்தப்படுகிறது. ஒருவர் மற்றொருவருக்கு அடங்கி வாழவேண்டுமென்ற வியதி அறவே நீக்கப்படுகிறது. இக்கொள்கை நாட்டின் அரசியல் வாழ்க்கையிலும் சமுதாய வாழ்க்கையிலும் மட்டுமே வழங்குவதோடு சிற்கவில்லை. குடும்ப வாழ்க்கையிலும் இப்படித்தான். பெற்றேர், மக்கள், ஆசிரியர், மாணவர், கணவன், மனைவி, முத்தோர், இளையோர் என்ற பாகுபாடுகளுக்குப் பொருளே இல்லாமல் போய்விட்டது. இவையெல்லாம் போதா

தென்று இயற்கையும் தன் நிதானத்தை இழந்துவிட்டதுபோலும். புயல் காற்றே, பெரு மழையோ, வெள்ளமோ, நோயோ ஒரு திட்டம் போட்டுக்கொண்டு நாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியாகத் தம் வலிமையைக் காட்டிவருகின்றன. நோக்கினால், உலகம் இன்று ஒரு சொதிஉல்லபோலக் கொதித்துக்கொண்டிருப்பதாகவே தோன் ருகிறது. இன்று உலக வாழ்க்கையை இயக்கி வருவது அரசியலே குடும்ப வாழ்க்கை, தானதருமாம். கல்வி, பானை, மதவாழ்க்கை, ஒழுக்கம், சொத்துரிமை எல்லாம் அரசியல் தர்மத்திற்கே இரையாகி வருகின்றன. இன்னும் சில நாட்களுள் அரசியலும் அனுசக்திக்கு உள்ளாகப்போகிறது. தெய்வீகம், புரங்காலம் தருமம் முதலியன யாவும் பலியாகவருகின்றன. வருங்காலம் மனிதனைக் காட்டுமிராண்டியாக்கக் காத்திருக்கிறது. இதனை நாம் உற்று நோக்குவோமாக.

இவைகளுக்கிடையே சில சுபீஷங்களையும் நாம் காண்கிறோம். ஸிலமை இன்னும் முற்றிலும் மோசமாகிவிடவில்லை. பூமி இன்னும் விளைகிறது: கால மழை பொழுந்துவருகிறது: காற்றும் வெய்யிலும் மக்களுக்கு இதமளிக்கின்றன.

ஒரு காலத்தில் அலெக்ஸாந்டர் என்ற மன்னர் எகிப்து நாட்டை வென்றார். தோற்ற மன்னர் வென்றவருக்கு விருந்தளித்தார் விருந்து நடந்துகொண்டிருந்தபோது இரு கிழவர்கள் அங்கேவாந்து தமக்குள் சிக்முந்த வழக்கொன்றைக் கூறினார்கள். ஒருவர் மற்ற வரிடமிருந்து ஒரு ஸிலம் வாங்கியிருந்தார். வாங்கினவருக்கு அங்கு வத்தில் புதையலோன்று கிடைத்தது. அது தம்முடையதன்று என்பது வாங்கினவர் பிராது; ஸிலத்தை விற்றவர்தம்முடையதன்று என்று கூறினார். இந்த அசிசய வழக்கைக் கேட்ட அலெக்ஸாண்டர் ஆச்சரியப்பட்டார். “என் இராஜ்யமாகவிருந்தால் இந்தப்புதையலை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்” என்று அவர் கூறினார். “உங்கள் நாட்டில் மழை பொழுகிறதா?” என்று எகிப்து மன்னர் வினவினார்: ‘ஓ! மிக நன்றாகப் பொழுகிறது’ என்று அலெக்ஸாண்டர் சொல்லவே, அக்கிழவர்களில் ஒருவர் “அங்கே மனிதர்களுக்காக மழைபொழிய வில்லை; ஆடு மாடுகளுக்காகப் பெய்கிறது” என்று சொன்னார் என்று ஒரு கண்ட உண்டு.

அதே காரணமாகத்தான் உலகத்தில் இன்று சுப்ரீஷம் உண்டாகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். ஒரு பாபமும் அறியாத விலங்குகளுக்கும் அவற்றைப் போன்ற ஸாது ஐனங்களுக்குமே இன்று உலகில் காணப்படும் சில சுப்ரீஷங்களுமென்னலாம்.

இந்த நிலைக்கு உலகம் வரக்காரணம் என்ன? இதற்குக்காரணம் ஒன்றே. மக்கள் தமிழிலும், தமக்கப்பாலும் ஒன்று உண்டு என்பதை அறவே மறந்ததே அதற்குக் காரணம். பிரசாரத்திற்கும் வாதத்திற்கும் தெய்வ நம்பிக்கை இருப்பதால் உண்மைப் பக்தி இருப்பதாகாது. மக்கள் தம் மனத்தில் உண்மையாகப் பக்திகொண்டு தம் வாழ்க்கையில் அதனை ஒவ்வொரு வினாடியும் நடத்திக் கொண்டு வாந்தால் அன்றி அது இருப்பதாகாது. ஏறக்குறைய 25 ஆண்டுகளுக்குமுன் உலக மக்களிற் பெரும்பாலோர் இந்தப்பக்தி உணர்ச்சியிடன் தான் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பொழுதோ மனிதன் தன் இகலோக சுகமொன்றையே நாடுகிறான். அதுவும் அதர்ம வழியில் நாடுவதால் அவனுக்கு வாய்ப்பகில்லை. போதும் என்ற எண்ணமே ஏற்படுவதில்லை. அவன் வகுக்கும் திட்டம்பல்லாயிரக் கோடி ரூபாய் அளவில் பேசப்பட்டாலும், அதில் ஒரு தமிழியா வது ஆத்ம வளர்ச்சிக்கென்த்திட்டம் வசூக்கப்படுவதில்லை. இம்மாதிரி வளர்க்கும் வாழ்க்கை, வளர்ப்புச் செடியின் வேருக்கு நீர் விடாமல், இலைகளுக்குத் தண்ணீரைத் தெளித்துச் செடிவளர்ப்பதையே ஒக்கும்.

ஆனால் நம்மையெல்லாம் படைத்துப் பாதுகாக்கும் கடவுள் இங்கிலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாரா? தர்ம உணர்ச்சி முற்பிறும் காய்ந்து போக அவர் விடமாட்டார். இங்கும்வங்குமாகப் பல பெரியோர்கள் நம் நாட்டில் ஆத்மீகத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்தி வருகின்றார்கள். இந்த உண்மையை நாடுஉணரும் நிலைமை வந்து கொண்டிருக்கிறதென்று நம்புவோம்: அதற்கேற்றபடி நம்மை நாம் சீர்திருத்திக் கோள்வோமாக. சீர்திருத்தம் ஒவ்வொரு மனத்தி லும் ஏரவேண்டியதே அன்றி, கூட்டத்தில் அது முளைக்காது. இன்று உலகம் சென்று கொண்டிருக்கும் பாதையை நாம் காண போமாக. அதற்குப் பரிகாரமான மார்க்கத்தைச் சிந்தித்து அதன் வழி நிற்போமாக. கடவுள் அருள் நம் முயற்சியைக் கைகூட்டி வைக்கும் என்பது திண்ணம்.

தம்மபதம்

(யுத்தபெருமான்]

1 கலகம் செப்ப விரும்புவோர் நாங்கள் என்றைக்காவதுஇறப் போம். என்பதை அறிகிறதில்லை. அறிந்தால் அவர்கள் கலகம் செப்பதை ஸிறுத்தி விடுவார்கள்.

2 மன மாசுகளை கீக்கி, ஒழுக்கத்தில் சிலைபெற் றுகின்று, தன் நடக்கமும் மெய்யுணர்வும் ஒருவர் பெற்றிருப்பாரானால், தின்ன மாக அவரே மஞ்சள் ஆடை உடுக்கத் தகுதி உடையவர் ஆவார்.

3 நன்றாக வேயப்பெறுத கூரை வீட்டில் மழைநீர் புகுவது போல, பண்படுத்தப்படாத மனத்தில் காம எண்ணங்கள் புதுந்து விடுகின்றன.

4 ஒருவர் திரிபிடக புத்த தர்மங்களை முழுவதும் கற்று மிக உரக்க ஒது உபதேசித்தாலும். அவர் அச்சுத்திரங்கள் கூறுகிறபடி நடக்கவில்லையானால், பிறருடைய பசுக்களைக் கணக்கெண்ணிக் கொண்டிருக்கும் இடையைனெயாப்ப, துறவிகள் அடையவேண்டிய பலனை அடையமாட்டார்.

5 அசட்டைத்தன்மைக்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள்: காமசுகங் களில்பழகாதீர்கள். தியான த்தில் மனத்தைச் செலுத்தி விழிப்புடன் இருப்பவர் பெரிய இன்பத்தை அடையப்பெறுகிறார்.

6 முயற்சியிடல்தான் இந்திரன் தேவர்களுக்குத் தலைவன் ஆனங்: முயற்சி போற்றிப்புகழப் படுகிறது. முயற்சியின்மை இக மூப்படுகிறது.

7 கட்டுப்படுத்தி நல்வழியில் ஸிறுத்தப்பட்ட மனமானது தாயும் தக்கதையும் வேறு சுற்றத்தாரும் செய்யாத நன்மைகளைவிட அதிக மான நன்மைகளைச் செய்கிறது.

8 மற்றவருடைய குற்றங்களையும் அவர்கள் செய்ததும் செய்து கொண்டிருப்பதுமான காரியங்களையும் ஒருவர் காணுமலிருப்பாராக, அவர் தான் செய்த காரியங்களையும் காண்பாராக.

9 ஒருவர் தாம் உபதேசிப்பது போல செய்கையிலும் நடக்காம விருப்பாரானால், அவருடைய உபதேசங்கள் மனம் இல்லாதபூவைப் ப்போலப் பயன்றவையாகும்.

10 விழித்திருப்போருக்கு இரவுநேண்டிருக்கிறது. களைப்படை ந்திருப்போருக்கு வழி பெருந்தூரமாயிருக்கிறது. சத்தர்மத்தை

யுறியாத மூடர்களுக்கு பிறப்பிறப்பாகிய சம்சார வட்டம் பெரிய தாக இருக்கிறது.

11 “எனக்கு மக்கள் உள்ளனர், செல்வம் இருக்கிறது”என்று மூடர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தமக்குத் தாழே சொந்த மில்லாத ரோது. மக்களைப்பற்றியும் செல்வதைப் பற்றியும் பேச வந்து என்ன இருக்கிறது?

12 குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டிக் கண்டிக்கிற ஒருவரைக்கண் டால். அவரை செல்வப்பதையல் இருக்குமீடத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறவர் எனக்கருதி, அவரோடு நட்புக்கொண்டு பழகவேண்டும் அப்படிப்பட்டவரைநன்பாகக்கொண்டு அவருடன் பழுவது நன்மை பயக்குமேயன்றி தீவிமபயக்காது.

13 எல்லோரும் தண்டனைக்கு அஞ்சகிறார்கள். எல்லோருக்கும் வாழ்க்கை இனிமையானது. மற்ற உயிர்களையும் உன் உயிரோடு ஒப்பிட்டு நோக்கிழுன்றையும் கொல்லாதே, கொல்விக்கவும்ஹடன் படாதே.

14 மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கிற காரியத்தை உபதேசிப்பவர் தாழே செய்கையில் செய்து காட்டக்கடவா, முதலில் தம்மை ஒழுக்கத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு பிறகு மற்றவரை நிறுத்தட்டும் ஏனென்றால் தன்னை அடக்கி நடப்பது கடினமானது

15 மனிதராகப்பிறப்பது அருமையானது. மனிதராக வாழ்வது அருமையானது. சத்தர்மத்தைக்கேட்பது அருமையானது, புத்தராகப்பிறப்பது அருமையானது.

16 வெற்றிவீரன் பகைமையை வளர்க்கிறான், தோல்வியுற்ற வன் நோவடன் கிடக்கிறான். வெற்றியையும் தேல்வியையும் விரும்பாத சாந்தமுடையவன் உவகையோடு வாழ்கிறான்.

17 உன்மை பேசவாயாக சினத்தைத் தவிர்ப்பாயாக, உன்னிடம் இருப்பது மிகக் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் யாசிக்கிறவர்களுக்கு அதையும் ஈவாயாக, இம்மூன்று செய்கையினாலும் ஒருவர் தேவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்லுகிறார்.

18 இப்போதும் பழுத்துப்போன இலைபோல் ஆய்விட்டாய். யமதூகர் உன்னை அனுகூகிறார்கள்; நீஇறந்துபோகும் சிலையில் இருக்கிறுய், நீ செல்லும் வழிக்கு உணவு உன்னிடம் இல்லை,

நானும் என் குருநாதரும்

(அ, இராமசாமி)

எனது குருநாதர் அனுப்பியிருந்த போட்டோ படத்தை உபகிஷ்டசாரம் என்ற புத்தகத்துள் வைத்திருந்தேன். அம்பாதிரி வைத்திருப்பது அழகல்ல, என்று அதைக்கொண்டுபோய் கண்ணுடி போட்டுக்கொண்டு வந்தேன். அப்போது என் சிந்தனை குருமகாராஜரை சுற்றிக்கொண்டது.

என்மீதிருக்கும் குருனையினால் குருமகாராஜா அவருடைய திவ்விய திருமேனி உருவத்தை ஒரு காகித அட்டையிலே அடைத்து அனுப்பினார். நான் குருமகாராஜர் மேல் இருக்கும் அபாரபக்தியினால் அந்த உருவத்தை ஒரு கண்ணுடிக்குள் அடைத்துப்போட்டு விட்டேன். என்போன்ற எத்தனையோ அன்பர்கள் கையில் என் குருநாதரின் திருவருவம் அகப்பட்டு சிறைப்படுகிறதோ! என்று நான் வினைத்த மாத்திரத்தில் என் கணகள் நீரைச் சொரிந்தன.

எனக்கு இரவிலே கண்விழித்து சாதனை செய்வதில் வேகுவிருப்பம். இதை என்னால் இயன்றவை கடைப்பிடித்து வருகிறேன்.

பகல் எல்லாம் இன்று இரவு கண்விழிந்துசாதனை செய்யவேண்டும் என்று ஆவலுடன் இருப்பேன். ஆனந்தமான இரவே! வா கா! வா!!! என்று அழைப்பேன். இரவு மணி ஒன்பது ஆனதும் “உன் உடல் சிலையைச்சிதானித்துக்கொள்” சுவரை வைத்துசித்திரம் எழுது” என்று என் அறிவு சொல்லும் பிறகு ஜெபம் செய்து படுக்கையில் படுத்து தெய்வசிந்தனையிலேயே தூங்கி விடுவேன்.

அன்பர்கள் என்னைப்பார்த்து உலகத்தில் அதிசயம்என்று கேட்பார்களோயானால் அதற்கு நான். குருநாதர் திருவடிசத்தியும் பக்தனீன் வாழ்வும் என்றுதான் சொல்லத்தோன்றுகிறது.

நான் எனது குருநாதருக்கு எழுதும் கடிதங்களை வலுக்கட்டாயமாகத்தான் விறுத்திக்கொள்கிறேன். என் நெஞ்சில்ளன் அன்னை ஆனந்தசரஸாவதி குடியிருப்பதனால் மகா பாரதம் போல் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது.

என் மன நோக்கத்திற்கு விட்டு விட்டால் நான் எழுதிக்கொண்டேயிருக்க வேண்டியதுப் போதும் அவசியமாகிவிடும். அம்மாதிரி எழுதுவதற்கு எனக்குக் கடுதாசியும் நேரமும் கிடைப்பதில்லை.

பெற்றெடுத்த குழங்கதயின் விளையாட்டைப்பார்த்துத்தாய்களிப்பது போல் என் எழுத்து, கருத்து, செயல், அறிவு அனைத்தையும் என் குருநாதர் பார்த்து ஆனந்தம் அடைகிறோம்.

நான் யாருக்கும் சிறிது பயப்படக்கூடும், ஆனால் குருநாதரிடத்தில் எனக்கு ஒரு எள்ளளவும் பயமில்லை. ஏன்?

என் குருநாதரைக்கண்டால் பயம் காதவழி ஓடும். என் குருநாதர் கண்ணிலே பயம் தோற்றமளிக்க முடியாது. என் குருநாதருக்கும் பயத்திற்கும் அவ்வளவு வேற்றுமை.

அம்மையும் அப்பனும் ஆனால் நீயே! அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ. என்றெல்லாம் அன்பிற்கு உவமை சொன்னார்கள்முன் நேரே. ஆனால், என தருமைக்குருநாதரை உலகில்எந்தப் போருளை உவமையாகச் சொல்லி அளவு படுத்தலாம் என்று தான் யோசித்துப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன், என் அன்னை ஆனந்த சரஸ்வதி சொல்லுகிறோம்.

மகனே! நாரிவாலைக்கொண்டு கடல் ஆழம் பார்க்காதே! அளவு இல்லாததை அளவுள்ளதாகச் சொல்ல, யாராலே முடியும்? எதையாவது ஒன்றைப்பொருத்தமுடையதென்று சொல்லுவையாகில்லை, எனக்குத்தெரிந்தது அவ்வளவுதான் என்பதைத்தான் அது காட்டும்.!

எனது குருநாதரின் அருட்செல்வக்ஞமங்கதைகள் பரிசுத்தம், அகங்காரமறுத்தல், சுயாலமறுப்பு, தியாகம் சேவை முதலியவைகளைப்பெற வேண்டுமே என்று ஏக்கம் கொள்வதுமில்லை. அவைகளைத்தேடிப்பிடிப்பதுமில்லை, சக்கரவர்த்தி திருமகனிடம் குடிமக்கள் வலியவந்து சார்ந்து கொள்வதுபோல் குருநாதரின் அருட்குழங்கதையிடம் சகல நன்மைகளும் வலியத்தேடிவந்து அமைந்துகொள்கின்றன.

ஆனந்தர் உபதேசம்

(புத்தர் சீடர் ஆனந்தர் கருமப்பிரசாரத்திற்காக ஒரு கிராமத்திற்குப் போனார். நல்லகோடை, தாகம் அதிகம் வழிபில்லூருகின்று அகில் ஒரு திருக்குலப்பெண் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருங்காள். ஆனந்தர் “அம்மணி தாகத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்று”என்று கையை ஏந்தினார். நான் தீண்டாச்சாதியாயிற்றே உயர்குலமாகிய உங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றலாமா? என்றால் பெண். ஆனந்தர் அவளுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றலாமா? என்றால் பெண். ஆனந்தர் புத்தமதத்திலும் சேர்ந்தாள்.)

அருட்கட ஸாகிய புத்தபெகுமான்—சீடன்

ஆனந்தன் அறஞ்சொல்லப் போகும் வழியே
திருக்குலப் பெண்ணென்றாத்து தண்ணீர் ரிறைத்தாள்
கீரநீர் வார்த்தீடெனச் செங்கை விரித்தாள்
தேவகுஸ் சாமி யல்லோ நீங்கள் அடியேன்
தீண்டாத சாதியன்றே தீர்த்தம் அளித்தால்
ஆயத்து தோழும் என்றால் அருந்தலே—தோக்கி

ஆனந்தன் புன்னகைத்தே அன்புரை சொன்னான்
தாகம் பசிக்க மேரா சாதியமுண்டோ?—இந்தத்

தண்ணீர்க்குங் கிணற்றிற்கும் சாதிகளுண்டோ?
தாகந் தணியந் தண்ணீர் தந்துதவம்மா!

சாதிகுலம் கேட்கவில்லை, சாதி யறியேன்
அதுசுரி யென்றுரிவை அன்புடன் வார்த்த நீரை

அநுந்திந் குறவியரு என்புடன் சொன்னான்
பொதுதலப் புன்னியமே மாந்தர் விளக்கம் சாதி

புனைந்திடுங் குலமெல்லாம் புத்தி மயக்கம்
இழிகுலம் யாருமில்லை மிவுவுலகிலே—மாந்தர்

எல்லாரும் ஒருகுலம் என்பதறிவாய்
இழிவென தீண்புபவர் சனமுறுவார்.. தங்கை

உற்றமென நினைப்பவர் ஏற்றழுறுஷார்

பெல்லரித்துப் போபைமந் தீமையொதுக்கிப் புதச்

சீர்மையடன் வாழ்வோமெனச் சீடனகண்றுன்

நல்லபுத்தி வந்ததென்று நங்கை மகிழ்ந்தே-புத்த
ஞாயிரைச் சர்வென நம்பி யடைந்தாள்.

ஏற்றுவாட்டு மாதிரி

“குருநாதர் திருவுரூள்” என்ற ஞான குரியனால் பக்தங்கிய இதய தாமரை மலர்ந்து விட்டபோது வண்டுகளே! வராதேயுங்கள் என்று தடுத்தால் அவை நின்று விடுமா?

என்குருநாதருக்கு எவ்வளவோ எழுத்துப் படத்தை அனுப்பியிருக்கிறேன். எனது சுதந்தரப்பேறாமுனை என உள்ளத்தில் பெருக்கலைப்பதை யெல்லாம் எழுத்தாக வெளியே கொண்டுவருகிறது ரான தருமைக்குருநாதர் என எழுத்திலும் வசனத்திலும் கருத்திலும் குறைஷுண்டும் காண்பதில்லை; “குறை காணும் கண்; குறை உடையது என்பது உண்மைதான், எனது குருநாதர் அருளே உருவாகியவர். அருளைத்தகவித்து மற்றதைக்காண்மாட்டார்.

எனது குருநாதரின் வாய்மொழி, மகா தேவாமிர்தம் போல் இனிப்புள்ளது அந்த இனிப்பின் சுவை யொன்றிலேயே நான் தானுகவே உயர்ந்து வருகிறேன்.

வின் திசையறி கருவி வடத்திசையே காட்டிக்கொண்டிருப்பது பொல் என இருதயம் என் அருமைக்குருநாதரின் திருவுள்ளத்தையே பின்பற்றிக்கொண்டிருக்கும்.

.....
.....
.....

ஆளடிமை யாகனை அமர்த்திக் கொள்வாய்;
அழகாக நாதவன வேலை செய்வேன்;
நாள்விடிய எழுந்துனை நமஸ்க ரிப்பேன்,
நலமிகவே நின்கதைகள் பாடி ஸ்ரீபேன்;
மீன்கூலி யாயுனது காட்சி போதும்;
மேற்செலவுக் குன்னாம செபமே போதும்;
நீள்செல்வம் பத்தியலால் வேறொன் நில்லை;
நத்தியனே! நின்மலனே! சிகால் லோனே!

(கவிமணி தேசிகவினுயகம்பீன்னோ)

.....
.....
.....

பிட்சுக்களின் கடமை

[சுவாமி சித்பவானந்தர்]

தூந்தர் பெருமை துணைக்கூறின் வையற்று

இறந்தாரை என்னீக் கொண்டற்று

[குறள்]

தமது காலத்திலேயே புத்தர் பேம்மான் சங்கம் ஒன்று சிறுவியதும், அதை மிக வலிவடைய அருள் இயக்கமாக அமைத்து வைத்ததும் பாராட்டத்தக்க செயலாகும். செயற்கரிய செயல் என்று அதைச் சொல்லலாம். தாம் இயக்கிவைத்த டர்மசக்கரம் துவக்கத்திலும் இனியது, இடையிலும் இனியது. முடிவிலும் இனியது என்று அவர் பகர்ந்தருளினார். அதை உலகெங்கும் மக்களுக்கு எடுத்துப் புகட்டவேண்டும் என்று பிசுநாக்களுக்கு ஆக்ஞாபித்து அவர்களை காலாபக்கங்களிலும் அனுப்பிவைத்தார்.

புத்தன் என்னும் சொல் யாரோ ஒரு மணிசனுக்கு அமைந்த பெயர் அல்ல. ஸிரூ ஞானி என்று அது பொருள்படுகிறது. முறையாக முபற்சி செய்தால் யார் வேண்டுமானாலும் புத்தன் ஆகலாம். இந்தக் கோட்பாட்டை யாரும் மறந்துவிடலாகா து என்று அவர் திரும்பத் திரும்ப ஞாபகஸுட்டி யிருக்கின்றார். அவர் புகட்டிய அற நெறியைப் பின்பற்றப் பலபேர் முன்வந்தனர், அத்தனைபேரையும் சந்தித்து அவர்களை அறநேறியில் நடாத்தி யருள்வது தனியாக ஒரு வரால் செய்து சாதிக்கக்கூடிய காரியமல்ல.

பிட்சுக்கள் பலபேரை அவர் அதற்காகவென்று ஸியமித்து வைத்தார். சன்மார்க்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் இருந்தாராயி னர். இவ்வற்றத்தில் இருந்தவர்கள் ஒரு கூட்டம், துறவறம் ஏற்றுக் கொண்டவர் யற்றெரு கூட்டம். துறவியர்களாகப் போவதற்குப் பெண்பாலர்களுக்கு முதலில் அனுமதிகிடைக்கவில்லை. அவரவர் வீட்டில் இருந்தபடியே அறநேறியை அவர்கள் அனுஷ்டிக்கலாம் என்ற நியமம் இருந்தது. ஆனால் பலரிடமிருந்து வந்த ஸிப்பங்கத்துக்கு இணங்கிய பாவையர்களுக்கும் பிட்சுணிகளாவதற்கு புத்தர் அனுமதி கொடுத்தார்.

புத்தர் இயக்கிவைத்த தர்மசக்கரத்தை சதா சமுற்றுதற்கு துறவியர்களே முற்றிலும் அருகதையுடையவர்கள் ஆகிறார்கள். தர்மத்தைப்பரிபாலிப்பதற் கலூலறக்காரரவிடத் துறவறத்தாருக்கேஅதிக யோக்கியதை உண்டு என்பது அவரது துணீபு. அப்படி பிட்சுகள் ஆனவர்கள் தலைமுடியையும் தாடி மீசையையும் மழித்து விடுகின்றனர். மஞ்சள் உடையை அவர்கள் அணிந்து கொள்கின்றனர்.

புத்தம் சரணம் கச்சாமி—புத்தரிடம் சரணமடைகிறேன்:

தர்மம் சரணம் கச்சாமி—தர்மத்தினிடம் சரணமடைகிறேன்:

எங்கம் சரணம் கச்சாமி—ஸங்கத்தினிடம் சரணமடைகிறேன் என்று அவர்கள் பிரார்த்தனை வேளைகளில் மும்முறை ஒதுக்கின்றனர். அதற்கு ஏற்ப ஆயுட்காலம் எல்லாம் அவர்கள் நடந்துகொள்ளுகின்றனர்.

புத்தரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் ஏற்கனவே இயம்பிய அஷ்டமார்ச்கங்களை அனுஷ்டிக்கின்றனர். அக்துடன் அவர்கள் பழகுதற்குப் பத்து விதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் முதல் ஐந்து விதிகளைமட்டும் இல்லறத்தார் பழகினால் போதுமானது. துறவறத்தார் பத்துக்கோட்பாடுகளையும் கடைப்பிடித்தாகவேண்டும். அந்த விதிகளாவன. அஹிம்சை அல்லது உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமை. அபிரிக்கிரகட் அல்லது பிறரிடமிருந்து தேவையான பொருள்களைமட்டும் வாங்கிக்கொள்ளுதல். கள்ளாமை இதில் அடங்கிவிடுகிறது. பிரம்மசரியம் அல்லது புலனடக்கம், ஸத்தியம் அல்லது வாய்மை, கள்ளுண்ணுமை, மத்தியான வேளைக்குமுன்பே மிதமாக உணவுண்ணல். ஆடல் பாடல்களைப் பார்க்கவும் கேட்கவும் கூடாது, ஆடரணங்களையும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளையும் அணிந்துகொள்ளல் ஆகாது. சொகுசான படுக்கையில் படுக்கலாகாது. பொன்னையும் வென்றியையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. இந்த பத்து நெறிகளும் தசசிலம் எனப் பெயர் பெற்று விளங்கின.

மனிதனிடம் அமையும் குறைகுணங்கள்

(வ. சின்னத்தங்கி)

நெல்வயல்களில் நெல்விளைந்து அறுவண்டயாவதற்குச் சிலாட்களுக்குமுன் பார்த்தால் நெற்கதிர்களைத் தாங்கிகிற்கும் நெற்பயர்கள் நெல்மணிகளின் பாரத்தினால் நுனிக்கதிர்கள் வளைந்து இருக்கும். இவற்றுக்கிடையே சில பயிர்கள் மட்டும் தமது கதிர்களை வளைக்காது 'நெட்டையாக வைத்துக்கொண்டு' இற்கும். காரணம், அந்தக் கதிர்கள் உள்ளே அரிசிச் சத்து இல்லாத வெறும் பதர் ஆகும். ஆகவே அக்கதிர்களில் பாரம் இருக்கமாட்டாததன்மையால் வளையாது சிற்கின்றன. அதுபோல அறிவு என்ற பொருளை சிறையத் தாங்கிவைத்திருப்பவன் உலகத்தில் டணிந்து பணி செய்து வாழ்கின்றன, அறிவு குறைவானவன் நெற்பதர் போல உலகத்தில் நீதி நியாயங்களுக்குப் பணியாது சிமிர்ந்து சிற்பான். இவனால் மனித இனத்திற்கு என்னதான் நன்மை ஏற்பட முடியும்? பதருக்குச் சம்மாக இருப்பவன் அறிவிலே

"குருவி எனப்பல கழுகு நாஇத்திரள்" என்ற திருப்புகழ்முடிமனிதனின் குணங்களை அருணசிரியாதர் விளங்கலைவக்கின்றார். குருவிக்கூட்டங்கள் ஒரு மரத்தில் பழங்கள் இருக்கும்வரை அந்த மரத்தில் வாழும். பழம் முடிந்ததும் வேவறுமரங்களுக்குப் போய்விடும். அதுபோலச் சிலமனிதர்கள் ஒரு மனிதனிடம் பொருள் இருக்கும் வரை நட்புக்கொண்டு நட்ப்பார்கள். அவனுக்கு வறுமைவாங்குமிட்டால் குருவிகள் பழங்குப்போல அவனை விட்டு நீங்கிவிடுவார்கள்.

கழுகு என்ன செய்யும் வீடுகளில் சிற்கும் கோழிக்குஞ்சகளை மட்டுமல்ல பறவைகளின் கூட்டி விருக்கும் பறவைக்குஞ்சகளை யும் வெல்லுவில்வாங்கு தூக்கிச்சென்று பசியாறிவிடும். அதுபோலச் சிலர் பலவாங்கமான முறையைக்கையாண்டு பொருள்களைப் பறிப்பர். ஆகவே இந்தக் கழுகுப் புத்தியுடையோரின் சினேகம் கூடவே கூடாது.

நாரியின் வேலை தங்கிரமாக ஏமாற்றிப் பிழைப்பது, சனக்கூட்டம் அடங்கிய வேளையில் ஆடுகள் சிற்கும் இடத்திற்கு மெதுவாகவாங்கு

ஆட்டின் கழுத்தில் தனது வாயால் கவ்விப்பீடித்து அதைச் சுத்தம் போடவிடாது மெதுவாகத் தொங்கி அதன் முதுகில் ஏறி உட்கார் ந்து தனது வாயால் ஆட்டுக்கு அடிக்கும். அடிவிழுந்ததும் ஆடு ஓடிப்போகும். தனிமையான இடம் வந்ததும் தான் முன் பிடித்த பிடியாகிய குரல்வளையில் கழுத்துப் பிடியை இப்போது கொஞ்சம் நெருடிக் கடிக்கும். ஆடு இறங்குவிடும். பின் தனியாகவோ! ஊளை யிட்டுத் தனதுச் சுற்றத்தைக் கூப்பிட்டோ! அதை உண்ணும். அது போல மனிதர்களிலும் சிலர் தமது பகையாளியைக் கொல்லவோ! பணத்தை அபகரிக்கவோ! இந்த நாபிபுத்தியைக் கையாண்டு தமது எண்ணத்தை முடிப்பார். இவ்வித நாரித்தந்திரமுடையோர் வேடிக் கையாகப் புதுமையான காட்சியை, விணேதமான கதையைச் சொல்லி ஏமாற்றி. அவர்களைத் தமது இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வர். நா தான் கொல்லுகின்ற ஆட்டின்மீது ஏறிச் செல்வது போல இவர்களும் ஏமாங்கு போகிறவர்களின் செலவிலோ! அவர்களின் மோட்டாரிலோ! ஏறிச்சென்று பறிக்கவோ! கோலை செய்ய வோ! ஸினப்பார். ஆகவே புதியமனிதருடன் பழகும்போது கவன மாய் நடக்கவேண்டும்.

மனிதர்கள் இனத்தல் ஒருதன்மையினராயினும் குணத்தில் பல் வேறு பாடுடையார். வண்டுகளில் தேநீயானது மிக நல்ல கொள்கையோடு வாழ்க்கை நடத்துகின்றது. அதைப்போல் வேறு எந்த விதச் செந்துவும் வாழ்வது கிடையாது. ஏனெனில் தேனீ மலர்களிலுள்ள தேனைமட்டுங்கான உண்டுவாழ்கின்றது. மலர்களின் தேனைக்குடிப்பதினால் மலருக்கு எவ்வித கேடும் வராது. இதுபோல மற்றறய உயிர்களின்மீது கருணையுடன் வாழ்க்கைநடத்துபவன் ரல்லவன், அவனுல் எவர்களுக்கும் கேடுவராது. அவன் கல்லோர் சிகேகித்துதை விரும்பி நல்ல செய்கருமங்களில் ஈடுபட்டு நாட்டில் வாழ்வான். இக்குணமுடையோன் சிறந்தவன்.

வண்டுகளில் இன்னேரு வகையான வண்டுகளையிங்கள்பார்த்தி ருப்பீர்கள். சாணி. மலமிகவகளைப் புசித்துக்கொண்டு தமது வாழ்க்கையை நடத்தும் அவை கறப்புசிறமுடையவை. குளிகைகளாக உருட்டி உருட்டி சிலந்தின் உழூவான்னடுப்பதுபோல எடுத்து மன்னில் மறைத்து வைத்து உண்ணும். இதுபோல மனிதர்களில் ஆசார ஒழுக்க விழுகளுக்கு அமையாதுள்ள உணவுகளை மறைவாக இருந்து

தின்று கொண்டு இருப்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அப்படியான வர்களாலும் மற்றவர்களுக்கு அதிக கேடு வராது. சில உயிர்ப்பி ராணிகள்தான் இவர்களால் இறக்க நேரிடும், மற்றப்படி வேறு கெடுதி நேர்வதில்லை.

இன்னெருவகையான வண்டுகள் இருக்கின்றன. இவைகள் முன்னுள்ளவற்றைப்போல் ஒரே கொள்கையில் நிற்கும் குணமில் லாத செயலை உடையன. நல்ல பண்டங்களையும் கெட்டபண்டங்களையும் ஒன்றுக் கூடித்து எல்லாவற்றிலும் பறந்து சென்று உணவு ருந்தும். ஈயைப் போலக்கெடுதிசெய்யும் பிராணிகள் வேறு இல்லை. மனிதர்களுக்கு நேரும் வியாதிகளுக்கு முக்கியகாரணம்தார் இவ்வக்களே எல்லாவித அடுக்குகளிலும் ருசி பார்த்துவிட்டு மனிதர்கள் தயாரித்த உணவுகளிலும் வந்து இருந்து அங்கேயுள்ள விஷங்கிருமியை உணவுப் பண்டங்களில் படியலைத்து மனி தவாழ்வுக்கு நோயை வரச் செய்கிறது. ஈயைப் போலக் கெடுதிசெய்யும் பிராணி வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

நல்லவர்களுக்குநல்லவர் போலவும் கெட்டவர்களுக்குக் கெட்டவர் போலவும் நடந்து உலகத்தை இன்று மேல்விலைக்குக் கொண்டுவர முடியாத நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம் இந்த ஈயைப்போன்ற குணம்படைத்தவர்கள்தான். மனிதர்கள் தயாரித்த நல்லுணவுகளை ஈனாறு செய்வது போல நல்ல பண்பாடு உள்ளவர்களையும் ஈனர்கள் தமது சேர்க்கையால் மாற்றிவிட முடிகின்றது. ஆகவே இந்த ஈயைப்போன்ற ஈனர்களின் சகவாசம் மிகமிகக்கெடுதலாகும்.

ஆகவே முதலில் கூறிய தேனீயின் வாழ்க்கை மிகவும் மேலானது. இரண்டாவதாகக்கூறிய மலமுறட்டும் வண்டுகளின் வாழ்க்கையில் தாங்கள் அசுசியாக இருந்தாலும் மற்றவர்களுக்குக் கேடு இல்லை. முன்றுவதாகக் கூறிய ஈயைக்கண்ட இடத்தில் கொல்ளன்று கூறியிருக்கிறார்கள், காரணம் ஈயின் கொடுமையே. ஈபோன்ற ஈனர்களின் சொல்லை நம்பி ஏமாறுமல் தேனீ போன்ற நல்ல பண்டுடையோரின் கூட்டுறவிலேயே உலகம் தழுழக்கவேண்டும்.

புத்த ஐயந்தி வாரம்

1956 மே மாதம் 23ம் திகதி தொடக்கம் 29ம் திகதி வரை
அகில இலங்கையிலும் ஏககாலத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட
வேண்டிய நிகழ்ச்சி

1956 மே மாதம் 23ம் திகதி:—

காலை 5-50 மணிக்கு:—சீலானுஷ்டானம். சீலானுஷ்டான விரதம் எடுப்போர் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுதல்.

காலை 6-00 மணிக்கு:—பெளத்த கொடி ஏற்றுதல். ஜிம்முகூர்த்தத் தில் சகல விஹாரரகளிலும் இல்லங்களிலும் ஏற்றப்பட்ட கொடி. ஜயங்கிவருடம் பூர்த்தியாகும் வரை பறந்துகொண்டே இருக்கும். விஹாரரகளிலும் பொது ஸ்தலங்களிலும் அல்லவ்விடங்களிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களைக்கொண்டு கொடி யேற்று வைபவத்தைச் செப்தல் விரும்பத்தக்கது.

காலை 6.30-6.35 வரை:—"மைத்தி பாவனு". இலங்கை மக்கள் அனைவரும் இவ்வைங்குது ஸிமிஷிமும் மைத்திரீய ஜெபம் செய்தல் எலம். இம்முகூர்த்தத் தில் மைத்திரியம் பற்றிய கருத்துக்கள் வானைவிழுலம் மும்மொழியிலும் ஒலிபரப்பப்படும்.

இரவு 7-44 மணிக்கு:— 1. சப்த பூஜை. 2. துண்குத்திர பாராயணம் பேளர்ன்பி கூடும் வேளையில் நடக்கும் சப்த பூசைஜயின் பின் பெளத்த அங்பார்கள் யாவரும் விஹாரரகளிலோ மற்றும் பொது ஸ்தலங்களிலோ தமது இல்லங்களிலோ துண்குத்திர பாராயணம் செய்தல்

புத்த ஜயந்தி வாரத்தினுள் அனுசரிக்கவேண்டிய
நடவடிக்கைகள்பற்றி
லங்கா பெளத்த மண்டலம் தரும் யோசனைகள்.

- 1 இந்த ஜயந்தி வாரம் முழுவதும் சீலா னுஷ்டானம். மதபோதனை வழிபாடு. அன்னதானம் முதலாயனவற்றைச் செய்யலாம்.
- 2 சகல இல்லங்களையும் அவங்களித்து. இரவில் 'வெசக்கூடு', செய்விளக்கு முதலியவற்றைக்கொண்டு தீபாலங்காரம் செய்யலாம்.
- 3 நாடு முழுவதிலும் ஏககாலத்தில் கொண்டாடப்படக்கூடிய வகையில் சிக்ர்ச்சிகளைத் தயாரிக்கலாம்.
- 4 சுல நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் ஜயந்தி வாரத்தின்போது புத்தரின் சிறப்பை விளக்குவதற்காகக் குறைந்தது ஒவ்வொரு பொதுக்கூடமாவதுகூட்டலாம்.
- 5 புத்தபெருமானின் திருநாமத்தைக் கெளரவிக்கும் முறையில் பல புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யலாம். முக்கியத்துவம் மிக்க இந்த விழாவை ஞாபகப்பட்டுத்தும் வகையில் ஏதாவது ஞாபக சின்னம் சிறுவத்தோ அல்லது பயன்தரும் மரம் நாட்டுத்தோ விரும்பத்தக்கது.
- 6 இவ்வாரத்தில் தங்கள் சக்திக்கு ஏற்றவாறு ஏழைகளுக்கும் துண்பப்படுவோருக்கும் உதவியளித்துச் சமூக சேவை பூர்வ தில் பெளத்த அன்பர்கள் ஆர்வம் செலுத்தலாம்.
- 7 புத்தர் பரிசீர்வாணம் அடைக்க 2500வது ஆண்டினையும். சிங்கள இனத்தின் 2500வது ஆண்டினையும் இந்த உத்சவம் குறிக்கிற தென்பதை மனதிற்கொண்டு. குலப் பழக்க வழக்கங்களிலும் விளையாட்டுக்களிலும் கவனம் செலுத்துதல் விரும்பத்தக்கது.
- 8 புத்தரின் சரிதத்தையும், பெளத்தத்தின் இதிகாசத்தையும், எமது தேசிய சரித்திரத்தையும் விளக்கும் காட்சிகளையும், நாட்டிய சங்கீதக் கச்சேரிகளையும் இவ்வாரத்தின்போது நடத்துதல்நன்று

இந்த வாரத்தின்போது வங்கா பெளத்த மண்டலம்
ஏற்பாடுசெய்யும் விசேஷ நிகழ்ச்சிகள்.

மே மாதம் 24ம் திகதி பிற்பகல் 2-00 மணிக்கு கொழும்பு நகர
சபை மண்டபத்திலிருந்து சுதந்திர சதுக்க
த்தை நோக்கிச் செல்லும் ஊர்வலத்தில் பர்
மா சங்கராஜ மகாதேர அவர்களும் சீயம்
சங்கராஜ மகாதேர அவர்களும் யப்பானிய
பொத்தமகா சம்ஹேளனத்தின் தலைவர் அவர்
களும் கலந்து கொள்வார்கள்.

பிற்பகல் 3-30 மணிக்கு சுதந்திர ஞாபகார்
த்த மண்டபத்தில் ஐயந்தி மகோத்சவ ஞாப
கார்த்தக சட்டம் இடம் பெறும்

மே மாதம் 25ம் திகதி காலை 7-00 மணிக்கு காலிமுக மைதானத்தி
ல் வைத்துச் சித்திரக்காட்சி பவனியில் கல
ந்துகொள்ளும் வாகனங்களில் சிறந்தவற்
றைத் தேர்ஸ்தெடுத்தல்.

பத்து நாட்கள்வரை இலங்கையின் பல பகு
திகளுக்கும் செல்லும் வாகனங்திரக்காட்சி
பவனி ஆரம்பம்.

பிற்பகல் 2-00 மணிக்கு கண்டியிலுள்ள த
லதா மாளிகையில் பகவான் புத்தனின் புனித
தந்தம் காட்சிக்கு வைக்கப்படும் இக்காட்சி
ஐந்துநாட்கள் வரை திறக்கப்பட்டிருக்கும்

மே மாதம் 26ம் திகதி அனுராதபுரத்திலும் மிகிந்தலையிலும் பல உத்
சவாங்கழ்ச்சிகள் இடம் பெறும்.

மே மாதம் 27, 28, 29ம் பிற்பகல் 5-30 தொடக்கம் 7-30 மணிவரை
திகதிகளில், கொழும்பிலுள்ள சுதந்திர சதுக்கத்தில் ஆங்
சிலச் சொற்பொழிவுகள் மூன்று நிகழ்த்தப்
படும்

மே மாதம் 27ம் திகதி இரவு 7-30 மணி தொடக்கம் 11-30 மணி
யரை கொழும்பிலுள்ள ரொறிந்டன் சதுக்க
கத்தில் வாணவேடிக்கை நடைபெறும்.

இந்த வாரத்தின்போது அகில இலங்கையிலும் மிகச் சிறந்த முறையில்
உத்சவங்களைக் கொண்டாடுவதற்கு அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள புத்த
ஐயந்திக் கமிட்டிகளும், விலாராக்களைச் சார்ந்த புத்த ஐயந்தீ சபைக
ஆகும் ஏற்பாடு செய்தல் வரவேற்கத்தக்குது.

இங்களங்,

கட்டளைப்படி,

ஆனந்த டபிள்யு- பி. குருகே,

பொதுக்காரியத்தில்,

வங்கா பெளத்த மண்டலம்.

அருள் முரசு

வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளின் சுத்த சமரச சன் மார்க்கத்தைத் தமிழ்நாட்டங்களும் பரப்புவதையே நோக்கமாகக்கொண்டு மாதந்தோறும் வெளியாகும் ஓர் ஆத்மீக வெளி பிடாகும்.

மாத இதழ் 4 அனு வருடச்சந்தா 3 ரூபா

நிர்வாகி அருள்முரசு அவுவகைம். குலூர் போஸ்ட் கோவை ஜில்லா தென் இந்தியா என்ற விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

சந்தா நேயர்களுக்கு

- 1 விலாசமாற்றம் செய்வோர் பழைய விலாசம் புதிய விலாசம் இரண்டையும் சந்தா இலக்கத்துடன் அறியத்தரவும், ஒரே பேருடையவர்கள் பலர் இருப்பதால் விபரம்சரியாக இல்லாவிடி பிழைகள் நேரங்கு விடுகின்றன. சந்தா அனுப்பும்போதும் இவற்றைக் கவனிக்க வேண்டுகின்றோம்.
- 2 இன்னும் சிலருடைய சந்தாப்பணம் வந்துசேரவில்லை. இன்றுவரை சந்தா அனுப்பாதோர் இம்மாதமுடிவிற்குள் அனுப்பிவைக்க வேண்டுகின்றோம்.
- 3 ஆத்மஞ்ஜாதி அபிமானிகள் தங்கள் நண்பர்களில் ஒருவரையாவது சந்தாதாரராகச் சேர்த்து உதவினால் சோதியின் வளர்ச்சிக்குப் பேருபகாரமாய் இருக்கும்.

Hony. Editor, K. Ramachandra,

Printed & Published by N. Muthiah, Athmajothi Nilayam, Nawalapitiya
At Saravana Press, Nawalapitiya 14-5-56